

Openheid (blog 17)

Wat is belangrijk in een relatie tussen twee mensen? Hoe geven we vorm aan ons geloof binnen de relatie en met de kinderen? Wat heeft prioriteit?

Verschillende vragen die aan de orde kwamen in het gesprek met de bisschop op zondag 25 november. Na de eucharistieviering en na een heerlijke kop soep en een lekker broodje ging de bisschop in gesprek met 4 ouders. De kinderen kleurden, plakten en zongen boven in het Titus Brandsmahuis. De bisschop begon met een inleiding over de geschiedenis van het huwelijk en de constatering dat door de eeuwen heen de meeste huwelijken geregeld werden door ouders en familieleden. In sommige landen als India is dat nog steeds zo. Het huwelijk zoals wij dat kennen gebaseerd op liefde en op de vrije keuze van een partner is vrij recent. Wat me het meest raakte waren vijf vormen van openheid die de bisschop benoemde.

1. de openheid naar God

Gods liefde voor de wereld en voor iedere mens is de basis van de menselijke liefde voor elkaar. Als wij het soms moeilijk vinden om van de ander te blijven houden, omdat hij nog steeds zijn sokken overal laat slingeren en omdat zij nog steeds niet het dopje op de tandpasta draait bijvoorbeeld, dan mogen we kijken naar God, die van de ander houdt en hem of haar geschapen heeft naar zijn beeld. Gods trouw inspireert ons om trouw te blijven aan elkaar juist op momenten van frustratie en onmacht. Daarom is het belangrijk om onze relatie met God te onderhouden door gebed, door naar de kerk te gaan en door gelovig in het leven te staan.

2. openheid naar elkaar

Voor een duurzame relatie is het van belang om ruimte te maken om naar elkaar te luisteren. Soms kom je gezinnen tegen waarin alleen gesproken wordt over de kinderen en de zorgen over hen totdat de jongste 18 jaar is. Dan blijkt dat de ouders elkaar verloren zijn door de drukte van het opvoeden en dat ze elkaars ontwikkeling niet hebben gezien of gedeeld. Het is belangrijk om tijd in te plannen om te praten, om dingen samen te doen, om je twijfels en je enthousiasme te delen, zodat de vriendschap kan blijven groeien. Je bent niet alleen pappa en mamma, je blijft ook geliefde van je partner.

3. openheid naar familie en vrienden

We zijn geen eilandje. We worden gesteund door mensen om ons heen. Voor kinderen is het goed dat er gaandeweg meer identificatiefiguren hun leven binnenkomen. Eerst zijn dat opa's en oma's, ooms en tantes en later komen daar trainers, leerkrachten en vrienden bij. We mogen ons niet terugtrekken in een eigen cocon waar we verzekerd zijn van veiligheid en bescherming tegen negatieve invloeden. Kinderen maken vroeg of laat kennis met andere opvattingen. Op het schoolplein wordt gescholden. In de kantine van de voetbalvereniging wordt gevloekt. Van hun ouders en van familie en vrienden leren

kinderen wat van waarde is en wat niet. Zo leren ze hun weg te gaan door het leven, gedragen door het geloof dat ze van huis uit hebben meegekregen.

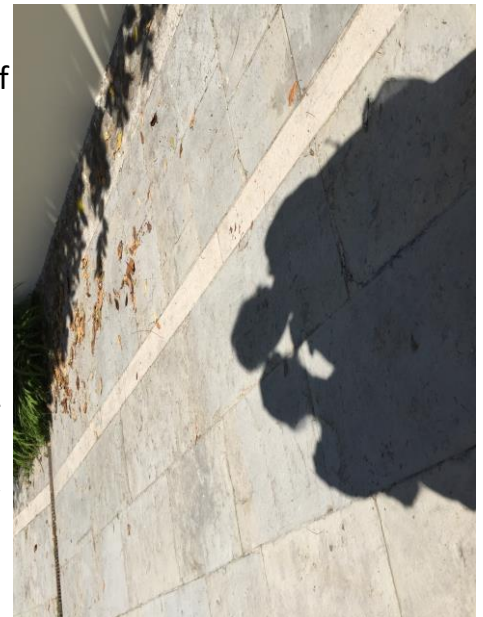
4. openheid naar arbeid

Werk is belangrijk voor veel mensen. Het doet ons groeien en bloeien en zorgt ervoor dat we onze talenten kunnen inzetten voor een groter geheel. Toch is het belangrijk je af te vragen wat je werk doet met je relatie en met je gezin. Door werk in het leger, op de grote vaart, op booreilanden, of als internationaal manager kan een partner soms maanden afwezig zijn, hoe geef je dan vorm aan het luisteren naar elkaar, hoe steun je elkaar dan? Als het werk al je energie opvreet en je thuis alleen nog maar moe en uitgeput op de bank kunt zitten, moet je dan geen andere prioriteiten stellen? Eén van de ouders vertelde dat ze begonnen is brieven te schrijven met haar partner die langdurig weg is voor zijn werk. Het zorgt ervoor dat ze een intensief en diep contact met elkaar ervaren en echt delen wat hun diep van binnen bezighoudt. Zo is de afstand niet negatief, maar een bron van geleefde liefde geworden.

5. openheid naar de samenleving

Een gelovig leven vraagt om daden. We hebben een verantwoordelijkheid naar de samenleving als geheel, voor de kwetsbare mens, voor het behoud van alles wat bloeit en groeit, voor een duurzame levensstijl die toekomst geeft aan de mensen die na ons komen. Als we proberen Jezus na te volgen hebben we oog voor de wereld waarin we leven. Dat vraagt om vrijwilligerswerk, inzet als mantelzorger, opkomen voor je visie in de politiek of door even binnen te wippen bij de buurman die eenzaam dreigt te worden. Er zijn heel veel manieren om iets te betekenen voor de samenleving, dichtbij of verder weg. Het is geloof dat handen en voeten krijgt, op jouw manier, met jouw krachten en talenten.

Nu ik deze vijf vormen van openheid opgeschreven heb, ontdek ik dat ze gelden voor iedere mens en niet alleen voor getrouwen, samenwonenden of mensen die behoren bij een religieuze gemeenschap. Ook ik als alleenstaande vrouw wil graag zo in het leven staan open naar God, open naar de mensen die me lief zijn, open naar werk, betaald of onbetaald, en open naar de wereld waarin ik leef. Het voorbeeld van Jezus en de trouwe liefde van God inspireren me daartoe.

27 november 2018

Lysbeth Minnema